

De Himmelrika älskar att be (Matt 6:5)

Bidrag från Bengt Pleijel
2006-01-01
Senast uppdaterad 2007-09-12

Vilken böneställning tycker du bäst om? Vågar du pröva någon annan?

{biblink}Matt 23:5-7, 26:39, Ps 134:2, Ef 3:14, 2 Krön 7:1-3{/biblink}

älskar att be (6:5) När ni ber, skall ni inte göra som hycklarna. De älskar att stå och be i synagogorna och i gathörnen för att människorna skall se dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön.

Bön: Helige Ande, lär mig att bedja av hjärtat... När ni ber...

Det låter så självklart i Jesu mun.

Han befäller inte. Han bara säger: När ni ber... Naturligtvis borde detta vara självklart. Det är onaturligt om en far inte får träffa sina barn. Gud är vår käre himmelske Fader. Det första som händer när jag ber; är ju detta: Jag kommer inför Gud. Han är min Far och han tar emot mig. Och därför dröjer jag först i bönen inför honom och säger: Käre himmelske Far. Jag dröjer där. Jag låter mig fyllas av glädje. Stannar i kärlek och tillbedjan. Det är ju fantastiskt detta: Jag får vara inför honom.

De himmelrika älskar att be skall ni inte göra som hycklarna. De älskar att stå och be i synagogorna och i gathörnen för att människorna skall se dem. Sannerligen, de har redan fått ut sin lön.

Här fanns sådana som ville skylta med sin fromhet. Det är inte bönen de älskar. Det är inte Gud, som de tycks vända sig till. Det var inte fel av dem att stå och be.

Det var det vanliga uttryckssättet för bönen. De stod upp och lyfte sina händer. Lyfter man sina händer, tappar man sitt eget.

Man hjälper den inre människan att ta emot från Far. En Jesu lärjunge älskar att stå och be.

Och att sitta och be. Och att böja knä och be. Och att ligga och be.

De himmelrika älskar att be. På Jesu tid älskade man att stå och be i synagogorna. Man gjorde en show av det. Men det var just detta som var fel. De som vill höra ihop med Jesus älskar att be i kyrkan. Och tycker att det är underbart att få vara med trossyskon i lovsång och tillbedjan och förbön. Det är hemskt med kristna som sitter passiva i kyrkbänken och bara är åskådare. De rädda för att människorna skall se dem? Man kan ju göra en show av sin otro också. På Jesu tid fanns det människor som älskade att stå och be i gathörnen. Man hade bönestunder tre gånger om dagen. Helst bad man sin bön i synagogan eller i templet. Men naturligtvis kunde man be var som helst: i hemmet, på åkern, på gatan. En del lät sig överraskas av bönetiderna. Man ordnade så att man inte hann fram till synagogan. Man stannade upp i gathörnen och bad. Man gjorde det för att människorna skulle se dem. De ville bli uppmärksammade.

Men gör man så kvitterar man ut sin lön redan nu. En Jesu lärjunge älskar också att be i gathörnen.

Eller i bussen. Eller på arbetsplatsen. Eller i skolan.

Där kan han förnimma Fars närvaro. Och där kan han be för människor som stressar och jäktar.

Ingen vet att han ber.

Han har hittat den inre kammarens samtal med Far mitt i vimlet.

Men himmelska krafter kommer i rörelse. Därför älskar de himmelrika att be.

Tänk på och begrund:

Vilken böneställning tycker du bäst om?

Vågar du pröva någon annan?